

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16033/2022
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Сурдулица, чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, због неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 925/22 од 14.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 925/22 од 14.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 925/22 од 14.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 124/19 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења по основу више наплаћеног износа за комуналне услуге за период од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године исплати износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неоснованог обogaћења због више наплаћеног износа за комуналне услуге у периоду од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године исплати износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је тужилац обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 60.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 3.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 925/22 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка у предмету Вишег суда у

Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава предлога за понављање поступка и таксе за предлог и одлуку. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на предлог за понављање поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. О предлогу тужиоца за понављање поступка, побиијаним решењем одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке, при чему је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу па нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужилац побиија решење другостепеног суда, којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка у предмету Вишег суда у Врању Гж 2520/19 па имајући у виду наведено ревизија у смислу цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члан 420. став 5. ЗПП) по којој ревизија тужиоца у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић